

ב"ה.

פתח דבר

בשבח והודי' להשיות על אשר גמלנו וזיכנו בשמחת הבר-מצוה של בנינו היקר מנחם מענדל שיחי',

רצונו בזה להביע תודתינו לידינו ומכירינו אשר הויאלו להשתתף ביום שמחת לבבינו ולשםוח אתנו ייחדי,

מתכבדים אנו בזה לכבד את ידינו שיחיו בתושרה זו הכללת: צילומי כו"כ כת"ק של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, משיחות קודש שנאמרו בזמןים שונים — וכנראה כתבם לעצמו לפני אמרת השיחות, ולכן באו בקיצור נምץ. על כמה מהם הערנו בדרכ' אפשר לאיזה שיחה לכאהה הכוונה, וכן המוקם בו נדפסה השיחה. בתור הוספה בא בתחילת הקונטרס צילום שטר ה"תנאים" של כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית מוא"ו כסלו תרפ"ט.

עיפויינו ובקשתיינו מהשיות אשר בניינו מנחם מענדל שיחי' יגדל להיות חסיד ירא-שמי ולמדן, ונזכה לגדרו יחד עם שאר יוצאי חלצינו לתורה לחופה ולמעשים טובים בדרכ' התורה והחסידות כרצונו ולנה"ר כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו,

ושנזכה בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח הצדקו.

הمبرכים ומתברכים: יצחק ובתיה וילהלם

כהן גב' גולן מילא
 ב' ב' על-על עיר צהוב
 ליטמן גולן (בצ'ונק) (אילון)
 קהן גולן (אילון)
 ב' א' א' גולן (בצ'ונק)
 וועיג א' א' גולן (בצ'ונק)
 א' א' א' א' גולן (בצ'ונק)
 וועיג – גולן (בצ'ונק)

כשעה לפניהם נחלה
 ידיעה ע"ד אש"ף
 כחם בפה (דיבור וואכילה) –
 בלבד מנהג חב"ד.
 לכך שווי ב-גי סעודות
 דיום תענית לצדקה
 זהה מותר גם בניסן
 מזמור תהילים – כי
 ויה"ר – שנשי ניסים יצשו

בזמןינו: בפורים נזיפה בסרט
קס"ד הריגתו ע"פ מכח

מצרים

אח"כ – בביבליהם. N.U.
אח"כ ל' חה"פ ועתה – שהוא בעצם
ישמיד הנשך. יחויר השבויים
ישלם הנזקים שהזיק

וְרֹתֶק-בַּיִלֵּג . קָדָם וְלֹא
לְכַדָּמֶת אַמְּלָקָה . יְמִינָה
עַל-מִתְחָרֶת דִּלְעַלְעָלָה כַּלְבָּרָה עַל
לְאַחֲרָת אַלְמָנָה
לְאַחֲרָת גְּדוּלָה אַלְמָנָה
לְאַחֲרָת אַלְמָנָה אַלְמָנָה אַלְמָנָה

קדש ורחץ – חוויב. لكن בווא"ז המחבר
دلא מתפרשין. וגם בפשטות –
ברך – תועלת כشنמשן בהתבוננות גשם
נוסח "מועדים" – תמייד
שבת – רק לפעמים
ב' קושיות וכוסות קודם לזה
ב' מצות מונחים לפניך
– הסדר משנולד תחלה – תושב"כ אח"כ שבע"פ
ספר – עיקר מרובה – שבח
מר"ח – ולא ל' יום או בריה
כשבטלה עבודה
חדש הגולה ?

א – גָּמְלֵת נַחַר אֶל
 גָּמְלֵת נַחַר אֶל
 וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל
 וְגָמְלֵת אֶל אֶל

וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל
 וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל

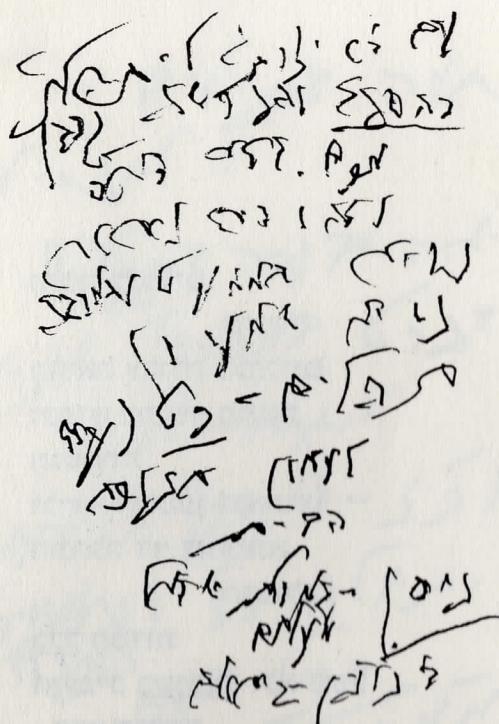
וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל
 וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל

וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל
 וְגָמְלֵת אֶל אֶל
 גָּמְלֵת אֶל אֶל

שלח – כאו"א שליח מה'
 לעשות דירה לו
 וכש מגלה ופועל ביו"ד
 שלו נתוסף יו"ד
 ובגמטי משיח
 והזמין – לשולול שבירת
 לוח"א
 ואדרבא תכליות
 המי – ששים שלימות
 הלוח הא'
 ואז יczy"ם (חותם – פ' שלח

למה גודלך
למה גודלך
הולכת מזגגה גודלך
'חלה' גודלך
דרומית
(היך-לנוקט צוותך
'ה' גודלך
המקורה
'ה' גודלך
'ה' גודלך
'ה' גודלך
'ה' גודלך
'ה' גודלך
'ה' גודלך
אלס. גודלך - פלא הילך
גודה גודלך - עלה הילך

נחמה בכפלים
 לתרשי"
 הוראה עבודה בכפלים
 ובפרט בתושי מתנת
 הגשמיות
 וכ"ז – באופן דואתנן
 התחלת דז' דנחמתה
 הכפולה
בכל המדות
 וاعפ"כ בשמחה. ולא בעול
 . תוכ' הנחמה
 נdagש בהפטרה הגלות
 ומוואתנן לעקב
הימים – ימוה"ם
 ובسمיכות מש היום
לעשותם עקב עבודה

עם זו יצרתי לי תהלה
בבספר והפרשה קרבן
 מכם. רוז דא"ס
 וזה ריח ניחוח
 נשיא הממעית והמרבה
 נשיא שמעון
 תהלים – בט (עווז
 לעמו). חנוכת
 הבית
ניסן – גאולה ישראל
 מעלתם
 ב' נונין – גאולה

*וְשָׁדֵךְ תַּעֲשֶׂה – כִּי תַּעֲשֶׂה כִּי תַּעֲשֶׂה וְלֹא
שָׁמֵרָה בָּמֹקֶדשׁ – כִּי תַּעֲשֶׂה כִּי תַּעֲשֶׂה וְלֹא
וְתִיכְרֹף לְאַחֲזֵי שְׁמַנְיָה – כִּי תַּעֲשֶׂה כִּי תַּעֲשֶׂה וְלֹא*

שמירה במקדש – כפשוט مبرך (?) מבטל לבניין ולא למנוע הזיקנו
ותיכף לאח"ז שמן המשחה – פעם אחרת ונגנו

כנראה שייך לשיחת ש"פ שמיני תש"ג – התועדויות תש"ג ע' 85 ואילך.

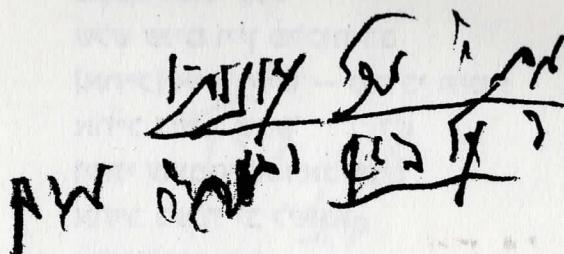
*וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה – כִּי תַּעֲשֶׂה כִּי תַּעֲשֶׂה
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה – כִּי תַּעֲשֶׂה כִּי תַּעֲשֶׂה*

ואו בהעלtan
טו סיוון – תחלת המאסר. קיימת
בашלמותא

כנראה שייך לשיחת ש"פ בהעלוותך תש"ג – התועדויות תש"ג ע' 328.

ארשב"י (סוף מגילה) עמו אני
 לא רק מגין ומציל וכו'
 ולא רק בבל (בלי תוקף
 הגלות אלא גם באדום
רוב ספה"ע – קרוב למיית
רשב"י תנא בנגלה ובנסתר
מאחדן – מחצתי וארפא
 תורהנו אומנתו
 וביחד עם זה יכולני לפטור
בן עלי – אם אחד הוא
תרומות מדותיו גם מל' תרומה

כנראה שיק לשייחת ש"פ אמרו תש"ג – התווועדיות תש"ג ח"ג ע' 162 ואילך.

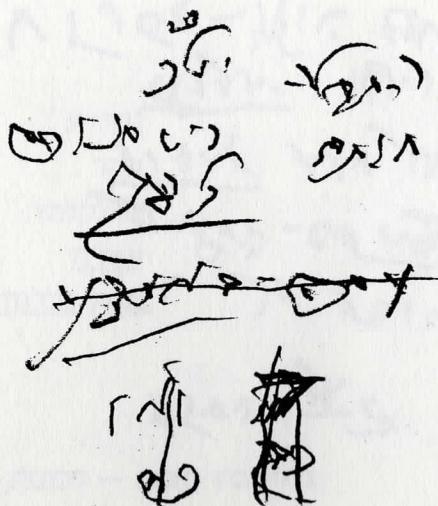

את י' מכל עונותיו
 על השם ותמחה מים

יט סטודיו : אמצעי ליטרature
 (ב) כהן ירושלמי
 נס נסתור — פורמים: אח"ר שופץ (טפש[?]) נעשה מלך
 ולכ"ע אח"כ
 מעשת ושתי עליון
 שלוש שנים ויין מלכות רב
 [אח"כ] איש ואיש — מרדכי והמן!
 אח"כ בשנת שבע
 ושתי ערומה לא ראנציג(?)
 אח"כ בשנת יב לשושן
 אלא להרייאן(?)

נס נסתור — פורמים: אח"ר שופץ (טפש[?]) נעשה מלך
 ולכ"ע אח"כ

מעשת ושתי עליון
 שלוש שנים ויין מלכות רב
 [אח"כ] איש ואיש — מרדכי והמן!
 אח"כ בשנת שבע
 ושתי ערומה לא ראנציג(?)
 אח"כ בשנת יב לשושן
 אלא להרייאן(?)

התחלת יט"כ
חוותם ריש חנוכה
כל הפן

ב ב ב ב
ב ב ב ב
ב ב ב ב
ב ב ב ב

ב מוך
ב ז

הַלְפָתָח־מִצּוֹה תְּבִיא
בְּעֵדֶן אֲלֵיכֶם
מִזְבֵּחַ שְׂרוֹת אֶת
חַדְבָּנָה־בְּמִזְבֵּחַ
לְבָכָר לְבָזָק

מִזְבֵּחַ קָלָחַ

חנוכה – מצוה דማירה
בפשטות ובליליה
מוסיף מיום ליום
 על הפתח – גם בחוץ
 נר לא מדורה
 מנחה 24

כנראה שייך לשיחת כי"ד כסלו תשנ"ב – התווועדיות תשנ"ב ח"ב ע' 15 ואילך.

לְהַלְפָתָח־מִצּוֹה
בְּעֵדֶן אֲלֵיכֶם
וְבְעֵדֶן אֲלֵיכֶם
וְיַעֲשֵׂה בְּגָדָר זְמָנוֹ (אַלְמָנָה)

אחרית וראשית שלו
 (בעוד (?))
 התחלה כי תsha מחזח"ש
 קיימה סירה אדר (מזל"י בריא

כנראה שייך לשיחת ט"ו אדר-ראשון תשנ"ב

לג'ג'

נבה"ע
בהר
בחוקותי
עשרה
מ"ת כללות

> גג >
גאג עזם
אלג אג
הה וואג

כנראה שיין לשיחת ש"פ בהר-בחוקותי תנש"א – התווועדיות תנש"א ח"ג ע' 231 ואילך.

749	749
<u>505</u>	<u>458</u>
244	291
רמצ	ארץ

749	749
<u>505</u>	<u>458</u>
244	291
רמצ	ארץ

כנראה הכוונה שמח"י אלול נח"ת [458] עד תשמ"ט [749] יש רצא-ארץ [291] שנה, וכוח"י אלול קה"ת [505] עד תשמ"ט [749] יש רמד [244] שנה.

דְּחֹמֶשׁ – שְׁלָמִים ע"ש

שעושה שְׁלָמִים

דוב – מסורבל

בבשר (תמיימים

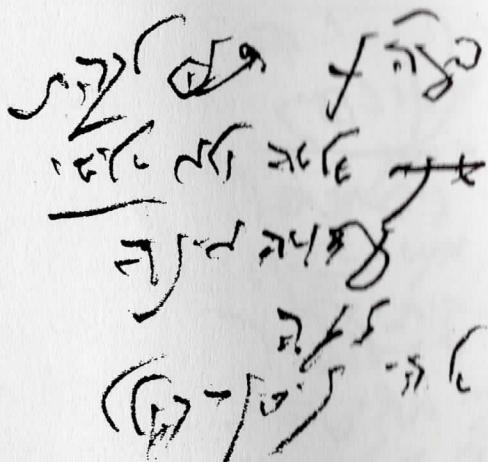
בשרא שמינה

בְּדָאָחָ

תר"פ – תש"נ עי שנה

שיעור כא טבת

צ"ה

 סלה בָּרוּךְ הוּא קָדוֹשׁ
 קָדוֹשׁ הוּא גָּדוֹלָה
 קָדוֹשׁ הוּא יְהוָה
 קָדוֹשׁ הוּא כָּל־בָּרַא

ספה"ע הכנה לקה"ת [=לקבלת התורה]

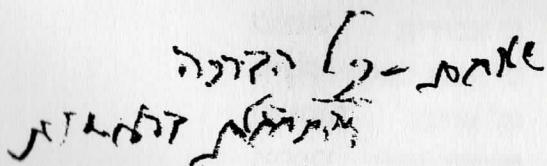
שלשה ולא שלישי

קדושה אינה

זזה

שלחי ניסן — כולל

כראה שיק לשיחת כ"ח ניסן תש"ג — התווועדיות תש"ג ח"ג ע' 102 ואילך.

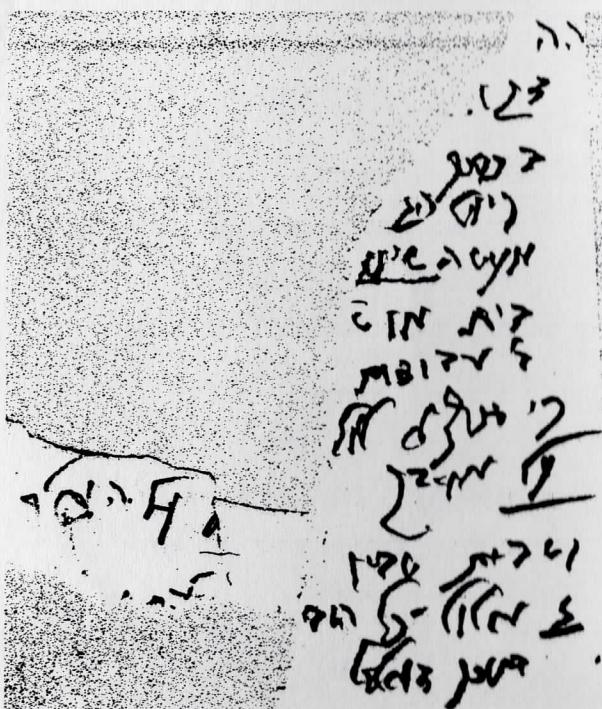

 אָמֵן — בָּרוּךְ יְהוָה
 קָדוֹשׁ הוּא כָּל־בָּרַא

שמח"ת — כל הברכה

התחלת בראשית

1 473
בְּגִזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה
 גִּזְבָּרָה

דברי
כיבושין
לדוחות
ועוד
לבטול
סיבת
הצומחות
ויהפכו
ליו"ט

הה

זכר

בכסף

(י"ט) הג

מעשה שיום

בית או ש

בי עבודות

כי יצא למל[חמה]

על אויבך על האיר

ושבית שביו

וז אלול – כל היב

בתוון דאלול